

Bruixa de dol

Maria-Mercè Marçal

«Heura, victòria marçal, germana»

Car si prèu que tu sois l'air circule entre nous.

M. Desbordes-Valmore

Heura, victòria marçal, germana
estrangera, de cop feta present:
Com desxifrar el teu llenguatge bàrbar
i violent que força els meus confins
fins a la sang, un repte que no em deixa
ni les cames tan sols per a fugir!
¿Quins ulls i quines mans —no pas les meves—
sabrien veure't com un tacte, sols,
com la bellesa feta carn, desclosa
sobre el meu ventre, sense interrogants?
No puc deixar d'enyorar les orelles
endevines que et caçaven la veu
quan només eres l'ombra d'un murmuri
de fulles altes, cos endins, desig,
senyals de fum de l'una a l'altra banda
del bosc, so de tabals, obert, llunyà,
colom amb bec en blanc, on jo inscrivia
l'alfabet vegetal del teu missatge,
poema viu que no urgia resposta
com ara aquesta que sé que no sé.
I malgrat tot t'anomeno victòria,
heura marçal, germana, l'estrangera.